

Uši so pogнали konjenico proti Nemcem

TI PAČ NIČ NE VEDO O KAKI VOJNI!

To je pa mlada angleška generacija, ki bo morda prav radi vojne bolj zdrava kot je sedanja. Na tisoče mestnih otrok so namreč poslali na deželo, kjer so varni pred nemškimi bombami. Posebne izbrane bolničarke skrbijo za otroke in kot kaže slika, se malim nagajivkom prav dobro godi, morda celo bolje kot doma pri mami.

Ogromna "stavka" v Argentini v demonstraciji za svetovno demokracijo

Buenos Aires, Arg. — Argentinsko delavstvo bo na 16. avgusta vpriporilo enodnevno splošno stavko. To ne bo stavka v pravi pomeni besede, ampak protinazijska demonstracija in splošna izjava za svetovno demokracijo.

Vse trgovine bodo zaprli za ta dan in kakih 400.000 oseb bo korakovalo v ogromni povorki po Buenos Airesu. Od vseh strani dežele bodo posebni vlaki pripeljali narod v prestolico.

Demonstracijo prireja generalna delavska federacija, toda sodelovanje so obljubili tudi socialisti in komunisti, da bi pokazali, da je vsa Argentina proti nacijem.

Ker je policija dala dovoljenje za to demonstracijo, je to dokaz, da je vlada odločno proti Nemčiji, ki neprestano pritiska na argentinsko vlado za večje sodelovanje.

Napisi za avte

Kdor se nima na svojem avtu napisati "Lausche for Mayor," je naprošen, naj pride ponj v naš urad, ali pa naj piše karto Mr. John E. Lokarju, 16409 Huntmire Ave., ali naj ga pokliče IVanhoa 6019-W in poslobo se mu jih bo kolikor bo hotel. Vsak slovenski avto naj bi imel te napise. Opozorite na to tudi svojega prijatelja in sosedo drugorodca.

Važna seja

V sredo ob osmih zvečer se vrši važna seja podr. št. 14 SMZ v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. Pridite vsi člani! Izvoliti moramo stalni odbor in pa pregledati pravila, ki bodo predložena prihodnji konvenciji.

ZA POMOČ VOJNIM UJETNIKOM

Mi razumemo, da mnoge od naših izseljenkov niso v stanu poslati v tej kampanji denarnega prispevka, toda delo njenih rok bo pravi sestrin dar. Pišite takoj po navodila na gospo poslaničnico Fotiča, Mrs. Tatjana Fotič, 1520 — 16th Street, N. W. Washington, D. C.

Potrebno je tudi napisati, kako se želi pomagati v tej kampanji. Leta pozneje se bodo spominjali naši ljudje, da so jim prihitele na pomoč njihove sestre iz Zed. držav.

Prispevki za Lauschetovo kampanjo

Naši Jutroveci so se posebno dobro odrezali za Lauschetovo kampanjo. Direktorij je namreč sklenil, da mora tudi ta slovenski narodni hram pomagati po svoji moči k izvolitvi sodnika Lauscheta clevelandskim županom. V ta namen je direktorij volil \$20.00 kot prispevek h kampanji, obenem bo dal pa zastoj dvorano za vse Lauschetove shode, če ni dvorane še sedaj oddana. Vsa čast vrljem direktoriju in podjetju Mr. Michael Verbič iz 1651 W. 58. St. je daroval za Lauschetovo kampanjo \$5.00. Obenem je pa vzel več peticij, da bo nabral po zapadni strani mesta podpise in tudi več Lauschetovih napisov za avtomobile.

Star kovčeg je včasih dosti vreden

Indianapolis, Ind. — Stari narja Winters in Keller sta nedolgo nazaj kupila za par centov star kovčeg, ne da bi pogledala, če je kaj notri. Zdaj sta ga pa odprla in našla notri vseporno plesnive kovine. Winter je menil, da to ni vredno nič, da je le stara šara, Keller je pa vzel nož in začel strgati plesnobo s kovine. Pa se je nekaj posvetilo izpod noža. Nesla sta to pokazat federalnim uradnikom, ki so kmalu ugotovili, da so to zlatniki, nekateri še iz leta 1842. Imajo vrednost kakih \$6.000.

Nemci izvajajo stroge kazni na Poljskem

London. — Trije Poljaki so bili v Poznanju na bivšem Poljskem obsojeni na osem do deset let težke ječe, ker so vzeli v tovarni za cement nekaj orodja. Tovarna je morala ustaviti obrat za več tednov, tako važno je bilo to orodje.

Stavka radi premalo ur

Včeraj so pustili delavci delo v Ryerson & Sons podjetju. Vzrok je, ker je podjetje znižalo delovni teden od 48 na 42 ur. Družba pravi, da je morala to storiti, ker ne more dobiti dovolj jekla.

Zopet ordinira

Slovenski zobozdravnik dr. William J. Lausche se je vrnil s počitnic in zopet ordinira. Zdaj ima tudi popolnoma preurejen urad z mnogimi novimi in najmodernejšimi inštrumenti.

Farmarji bodo pridelali dosti pšenice

Washington. — Poljedelski oddelek vlade računa, da bodo pridelali ameriški farmarji letos 950.953.000 bušljev pšenice. Lansko leto so jo pridelali 816.698.000 bušljev. Vsak akter jo bo dal povprečno 16.7 bušljev, a lani jo je dal le 15.3 bušljev.

O pokojni Frances Debelak

Kot smo že poročali, je umrla Frances Debelak, rojena Tisel. Doma je bila iz Rašce pri Velikih Laščah, odkoder je prišla v Ameriko pred 40 leti. Tukaj zapuščala soproga Matijo, dva sina, Mathew in Charles in tri hčere: Frances Peterlin, Ana Vokač in Antoinette Česlesnik, vnuke in več drugih sorodnikov, v starem kraju pa brata Jožeta in sestro Marijo. Bila je članica podružnice št. 25 SZZ. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Naj ji bo lahka ameriška zemlja, preostali naši iskreno sožalje.

Žganjarna okradena

Vladna prodajalna žganja na 15323 Broadway, Maple Heights, je bila okradena za 132 zabojev žganja v vrednosti \$2.500. Roparji so prerežali železno mrežo pri oknu v ozadju trgovine.

Lepe jagode

Mrs. Matilda Jalovec iz Geneve, O., nam je prinesla z naravnimi tudi košarico debelih rdečih jagod. Letos je radi suše bolj slab pridelek jagod, pravi Mrs. Jalovec.

Star panj se je vnel

Sibley, La. — Mr. in Mrs. Joseph Culverhouse obhajata te dni medene tedne. Nevesta je stara 81 let in je bila prej že štirikrat poročena, njen mož je pa star 72 let in je bil "samo" enkrat prej poročen. Mrs. Culverhouse ima iz prejšnjih zakonov 7 otrok, 12 vnukov in 13 pravnukov. Njen najnovejši mož ima pa samo štiri otroke in 11 vnukov. Vse najboljše želimo mlademu paru!

Lausche dolži Blythina, da ne skrbi za mesto

Sodnik Frank J. Lausche, kandidat za clevelandskega župana, je imel včeraj svoj prvi kampanjski govor v več vajah. Obdolžil je sedanjega župana Blythina, da ni napravil potrebnih korakov, da bi dobil od guvernerja Brickerja in njegove administracije denar, ki pripada Clevelandu.

Lausche je poudarjal, da sedanji župan in pred njim drugi republikanski župani, niso dali mestu istega vodstva, ki bi ga bili morali. Zadnjo zimo in letošnjo pomlad, je rekel Mr. Lausche, so hoteli voditelji raznih ohajskih mest v Columbus in branili pravice in zahteve za svoja mesta in vasi od republikanske administracije, toda našega clevelandskega župana ni bilo tam.

"Toda ta clevelandska administracija, ki se boji iti v Columbus in tam zahtevati svoj delež od republikanske administracije, pa se ne obotavlja dirjati v Washington in tam zahtevati milijone za lokalne izboljšave," je rekel sodnik Lausche. "Do Washingtona je več kot 400 milj, a do Columbusa komaj 140, zato je čudno, da jo ta naša "neustrankarska" mestna administracija raje udari po denar v Washington kot v Columbus.

Na shodu demokratov v Colman dvorani, Madison Ave. in zapadna 65. cesta, je hotel priti v dvorano in govoriti tudi Clarence Tylicki, bivši deputij serifa O'Donnella in sedanji tajnik kongresnika Sweeneyja, toda navzoči demokrati so odglasovali, da mu ne dovolijo vstopa. Sodnik Lausche je govoril včeraj na štirih krajih zapadne strani mesta, kjer je kongresnik Sweeney vedno aktiven. Povsod je bil sodnik Lausche sprejet z velikim navdušenjem.

Prizna se krivim

Frank Fortuna, star 18 let, iz 1295 E. 167. St., je včeraj priznal krivdo uboja svojega očeta, ki je 9. junija umrl na posledicah udarca s steklenico. Okrajni sodnik Ewing je izročil obravnavo v roke probatni sodnji, ki bo začela z obravnavo 29. avgusta.

Vrnitev iz Colorade

Mr. Anton Hrovat (Kapinc) se je srečno vrnil iz Colorada, kjer je bil na obisku pri bratu in setri. Pravi, da je tam zelo lepo, samo vsi kraji leže približno nebes, da se mu je kar v glavi vrtilo, malo od zraka, malo pa od drugih stvari.

Na obisk in počitnice

Mrs. Terezija Kostanjšek, Mr. in Mrs. Košir ter hčerk, so šli obiskat Pavla Kostanjška, ki služi Strica Sama v Cheyene, Wyo. Od tam bodo šli pa v Colorado Springs. Želimo jim mnogo zabave in razvedrila.

Ladjedelnica pozivlje vlado, naj jo prevzame in sama obratuje

Načrti za prevzem tovarne so pripravljeni, treba je samo še dovoljenja predsednika Roosevelta. Pol milijona dolarjev naročil stoji radi stavke.

New York, 11. avg. — Ladjedelnica v Kearny, N. Y., Federal Shipbuilding & Drydock Co. je danes ponudila mornarici, naj jo takoj zasede in sama naprej obratuje. Kot se je izjavil nek vladni uradnik v Washingtonu, so načrti, da mornarica prevzame tovarno, vsi pripravljeni in da bo podjetje vlada tudi prevzela, ako ne pride v 48 urah do sporazuma med podjetjem in unijo. Za \$492.000.000 vladnih naročil počiva radi stavke.

Predsednik ladjedelnice, L. H. Korndorf, je brzojavil mornariškemu tajniku Knoxu danes sledeče: "V dobrobit narodne obrambe ponujamo danes našo ladjedelnico v Kearny, N. Y. mornariškemu oddelku vlade, da jo tako prevzame in obratuje. Ladjedelnica je zaprta že štiri dni ne radi mezde ali delovnih ur, ampak radi odprte delavnice. Mi nečemo spreminiti svoje stališča v obrambi svobode ameriškega delavca, ki naj sam odloči, če hoče biti član unije ali ne."

Predno more mornariški oddelek vlade prevzeti tovarno, mora to odobriti predsednik Roosevelt, ki v tem času križari nekje na Atlantiku. Do stavke je prišlo, ker je CIO unija zahtevala zaprtje delavnice. Vladni posredovalni odbor je svetoval družbi, naj odslovi od dela vse tiste delavce, ki niso dobrostoječi člani pri uniji. Družba se je temu uprla, nakar je unija razglasila stavko, radi katere je prizadetih 17.000 delavcev.

Nevihita v Ohio

Severni del države Ohio je sinoči obiskala velika nevihta, ki je podirala drevje, trgala telefonske in brzojavne žice in oprala zemljo z močnim dežjem. Kot poročajo, je napravila nevihta na tisoče dolarjev škodo. Zlasti je divjala nevihta po krajih vzhodno od Clevelanda.

Novi odvetniki

Pri državnih odvetniških izpiti, je napravilo zrelostno izkušnjo 298 aspirantov, od teh 91 iz Clevelanda. Med njimi sta tudi dva Slovenci in sicer Mr. Paul Hribar, 954 E. 144. St. in Mr. Stanley Nadrah, 836 E. 155. St. Čestitamo!

Se branijo cvetlice

Clevelandске bolnišnice apelirajo na ljudi, naj ne pošiljajo bolnikom cvetlice, ali vsaj v manjšem obsegu. Trdijo, da morajo imeti posebne ljudi najete, da skrbijo za te cvetlice. Svetujejo pa ljudem, naj pošljejo cvetlice bolnikom na dom.

Pogreb Ane Krivačič

V sredo zjutraj ob devetih se vrši pogreb Ane Krivačič v cerkev sv. Pavla na 40. St.

Lauschetove peticije je treba vrniti!

Vsi, ki imate peticije Frank J. Lauscheta, jih morate vrniti najkasneje do petka 15. avgusta. Prinesite jih nazaj tje, kjer ste jih dobili. Kdor jih ne more prinesiti osebno, naj jih pošlje na John E. Lokarja, 16409 Huntmire Ave. Sodnik Lausche mora na 20. avgusta te peticije vložiti pri volivnem odboru. Ker je pa prej potrebno čekirati vsak podpis, zato morajo biti vrnjene peticije toliko prej. Ljudje so se prijazno odzvali in pobirali podpise na peticije, za kar jim je g. Lausche iz srca hvaležen. Zato se prosi tudi sedaj prijaznega sodelovanja in naj se vrne peticije pravočasno. — John E. Lokar.

Nemci ne puste francoskim ženam, da bi šle z otroci za svojimi možmi

Basel, Švica. — Otto Abetz, nemški guverner v Parizu, je zabil več sto francoskim ženam in otrokom odhod proti Ukrajini, kjer so zaposleni njih možje čezmorsko. Francoske delavske žene so bile silno razkačene radi tega, toda pomagalo ni nič, morale so se vrniti domov.

Nemška vlada je namreč najela mnogo francoskih delavcev, da pomagajo v žetvi v okupirani Ukrajini zadel za nemško linijo. Naciji so delavcem obljubili, da bodo smele njih žene in otroci za njimi, ker drugače delavci niso hoteli z doma. Zdaj so pa naciji snedli dano besedo, kot navadno.

Hrvatska seljačka stranka razpuščena

Zagreb, 10. avg. — Znana in jaka seljačka stranka na Hrvatskem je bila danes razpuščena po novem sistemu, ki dovoljuje v državi samo eno stranko. Dr. Ante Pavelić diktator, je dovolil samo eno stranko v državi in ta je fašistična stranka vstašev.

Strožje prometne postave

Avtomobilisti, ki bodo iskali nove vozne licence, bodo morali pri tem pokazati prejšnje. Tako pravi nova postava, ki bo stopila v veljavo 6. septembra. Kdor ne bo imel stare licence, bo moral prositi za posebno dovoljenje, glasom katerega bo smel voziti avto le, če bo z njim kak oseba, ki ima avto licenco. Po šestih mesecih bo moral pa napraviti posebno izkušnjo v vožnji, predno bo dobil novo licenco.

Mr. Šubelj je dospel

V nedeljo se je vrnil v Cleveland operni pevec g. Anton Šubelj, ki je bil angažiran pri operi v Cincinnati zadnjih šest tednov. Zdaj jo zopet prevzel vodstvo Glasbene matice, ki ima prihodnjo vajo v četrtek. Iz Cincinnati sta ga pripeljala z avtom dr. in Mrs. Patrick Virant, sin poznane Virantove družine iz Loraina, O., ki je zaposlen v Cincinnati kot optometrist.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 187 Tues., Aug. 12, 1941

Turčija kot vojaška sila

Turčija je vojaško in politično v takem položaju, da more sama določiti svojo smer, ne da bi se ji bilo treba umikati pred tujimi grožnjami ali poslušati tuje vabe. Tako za držanje moremo imenovati kot nevojškovanje ali blagohotno nevtralnost. Kaka sprememba bi se mogla zgoditi le takrat, če bi bila Turčija v svoji neodvisnosti ali nedotakljivosti ogrožena, oziroma če bi se, kakor je zdaj moderno reči, čutila užaljeno glede na svoj življenjski prostor. Potem bi pač država stopila v vojno, seveda ob strani angleške zaveznice.

Moč moderne turške vojaške države temelji na njeni zemeljski politični legi, na pomenu njenega duha in zmoglosti za vojskovanje njenih prebivalcev, na organizaciji, na vodstvu in na oborožitvi vojaštva. Turška republika je bila ustanovljena 29. oktobra 1923 in meri 24,000 kvadratnih kilometrov v Evropi in se ta del zove Vzhodna Tracija z Istanbulom vred, dalje vso Malo Azijo ali Anatolijo, poleg dela Armenije in Kurdistanu in v novem času je tu še Katay, to se pravi, da meri na azijskih tleh približno 750 tisoč kvadratnih kilometrov. V teh pokrajinah biva več kot 18 milijonov ljudi. Pokrajina in ljudje so enotnega, zaprtega značaja. Anatolija z južnovzhodnimi in vzhodnimi obmejnimi provincami je visoka planota, ki je preprežena z gorvjem. Le obale ob Sredozemskem morju, ob Bosporu in Črnem morju so ravne, rodovitne in goste naseljene. Turčija je resna, trpka pokrajina, in človek mora v teh daljavah trdo in trudapolno delati in si zares v potu svojega obraza pridobivati vsakdanji kruh. Turki sami prebivajo po negostoljubni notranji Aziji. Ondi se otepaajo in zares borijo za življenje in živila. Tam so si z obdobjem vredno živostjo zgradili svojo novo prestolnico Ankaru. Tu se je razvil mirno-resni, v trpljenju preizkušeni, hrabri in zmogni človeški rod, s katerim so si nekoč sultani podjarmili velikansko državo in s katerimi je nekoč Mustafa Kemal kljuboval kar celemu svetu zmagovalcev.

Turčija ima z vojaškega gledišča izvrstne meje. Glede na to ji je usoda naklonjena. Če bi kdo napadel Turčijo, bi z mnogimi četami in z veliko množino orožja mogoče zasedel Vzhodno Tracijo in Istanbul in nemara bi se tudi izkrcal na obali. Toda to bi bilo pa tudi vse. Letalski napadi ne bi dosegli svojega cilja v državi, ki ima razen Istanbula, ki je pa že vnaprej žrtvovana stara prestolnica, samo še dve mesti, ki imata več kot 100 tisoč prebivalcev (Smirna 200,000, Ankara 100,000). Motoriziranim četam ni mogoče nikjer prodreti v notranjost Anatolije. Le na enem mestu se nujna sovražniška možnost za večje operacije, in sicer s strani Sirije proti Aleksandretti in Adani. Toda tudi tukaj bi bilo vojaško napredovanje omejeno. Zakaj gorovje Taurus bi kmalu zavrla vsakršno ofenzivo. Druge državne meje, ki bi jih bilo težje braniti, pa so v varstvu prijateljev. In sicer sta tu Irak in Iran, s katerima je Turčija od leta 1937 v zvezi in ki sta to zvezo potrdili tudi Sovjetska Rusija in Afganistan. Bojna armada šteje 40 divizij, je izvrstno opremljena, prežeta z najboljšim duhom, vodita jo odlična vojskovodja kot Ismet Ineni, ki je premagal Grke, in maršal Fevzi Čakmak, ne da prištevamo zraven še rezerve do 30 divizij. Za zdaj je v Vzhodni Traciji nameščenih mnogo turških čet. Kakor povedo zanesljiva poročila, je pripravljenih celo 30 divizij. Te divizije zadoščajo, da preprečijo, da Bolgarija ne bo storila nobenih nepremišljenih korakov. Utrdbe ob Črnem morju so ob Dardanelski morski ožini najmodernejše zgrajene in oborožene izključno z angleškimi topovi "Armstrong" in z angleškim oklopnim materialom. Mimo tega pa čuva Dardanelsko ožino 200,000 turških vojakov v najmodernejših turških trdnjavah. Celo malo turško brodovje je bilo deloma prenovljeno in ga krepko podpira Anglija. Vojni letal je več, in sicer so to spet angleška in ameriška letala. Turčija sama izdeluje potrebno municijo za vse vrste orožja v velikih modernih tvornicah, in v poslednjem času izdeluje tudi lastne topove in drugo avtomatsko orožje.

Pravkar imajo precej številne čete svoje postojanke v bližini Sirije, da varujejo pokrajino proti Palestini in Egiptu. Slednjič pa zapira Turčija kot celota dohod k petrolejskim vrelcem v Mosul in dalje v Perzijo in Irak.

Kolikor moremo dognati, je Turčija primerna in pripravljena, da bo ugodila vsem dolžnostim kot zaveznica Anglije. Turčija se ne boji nobene sosedne države.

Kupujte obrambne bonde in znamke

S tem boste pomagali varovati demokracijo, obenem bo pa vaš denar dobro in varno investiran!

BESEDA IZ NARODA**Kdo bo naš župan?**

Na to je samo en odgovor: Frank J. Lausche. Zakaj pa ravno on? Ne zato, ker je slučajno demokrat, ampak zato, ker je značajan, sposoben in pošten mož, kakršnega potrebuje mesto Clevelanda.

Vsak, ki čita in zasleduje sodnijske razprave, posebno one katerim je predsedoval sodnik Lausche, ste si gotovo mislili: da to je premišljen in nepristranski sodnik. Zato pa tudi bomo eden in vsi za g. Frank Lauschea.

Naj vam tu naveden malo zgodbico, ki je sicer smešna, a resnična. V starem kraju sem poznala moža, ki je vselej, kadar je napregel konje, napravil pred njimi križ in rekel: Bog mi pomagaj in Marija, saj nisem vreden, sem pa potreben.

Naš sodnik Frank J. Lausche pa je vreden, da se potrudimo zanj in zato rojaki, volivci na dan volitev vsi na plan, kajti to ne bo v čast samo njemu, ampak bo v čast celemu našemu narodu. Če je kateri naših rojakov, ki bi mogoče želel in je pri volji odrediti kakšen dolar, bom precej tam ali pa naj ga nese nemu naših urednikov, zelo vam bodo hvaležni.

Končno pa se zahvaljujem vsem, ki ste tako z veseljem podpisali petičije. Niti eden mi ni odrekel in zato g. Lausche le brez skrbi, pokazali vam bomo, koliko nam je na tem, da boste vi naš prihodnji župan.

Vas pozdravljam vse skupaj in vam že sedaj kličem: na svidenje v volivni koči!

Emily Silbiter.

Domovini na pomoč

Ljubezen in sočutje do svojega bližnjega je najlepša človeška lastnost. Ko bi bilo malo več hladnih računov in več človeškega sočutja pri vladah narodov, bi pač ne bilo toliko krvavih vojn in grozot, ki so združene z vojno. Ker pa tega ni, zato je pa mesto ljubezni zagospodovalo sovraštvo nad ubogim ljudstvom, ki je teptano po modernem barbarizmu.

V mislih imam predvsem trpečo Jugoslavijo, ki si je želela ohraniti mir, ni pa hotela prostovoljno postati sužnja germanstva. Radi tega jo pa sedaj sovražnik stiska in na vse načine muči naše junaško ljudstvo.

Ker pa ameriški Jugoslovanci čutijo s svojimi brati onstran morja in sicer zato, ker se zavedajo, da bo moral biti nekdo, ki bo po tej grozni preizkušnji priškolil na pomoč trpečemu narodu, zato so se združile naše podporne organizacije. Te so potom svojih društvenih uradnikov osnovali načrt, po katerem se bo nabiralo prostovoljne darove v pomoč našim zatiranim.

V načrtu je torej, da vsak narod pobira posebej. Slovenci za svoje in ravno tako Hrvatje in Srbi pa za svoje. Vsi darovi pa bodo šli izključno v dobrodelne namene in zato pa je ta akcija tudi pod nadzorstvom vlade Zed. držav. Potemtakem je lahko vsak darovalec zagotovljen, da bo njegov dar prišel v roke le potrebnim našim ljudem.

V ponedeljek, 4. avgusta je bila sklicana seja odbornikov clevelandskih društev. Odziv bi bil sicer lahko mnogo večji. Upati pa je, da se bodo s časom začeli bolj zanimati tudi vsi posamezniki za to tako potrebno akcijo in človekoljubno delo. Naj vedo naši ubogi rojaki v domovini, da niso pozabljeni in zapušteni, da mi, ki živimo v tej svobodni deželi, še mislimo nanje. Bodimo torej usmiljeni in dajmo vsak po svoji moči kakor pravi pesnik "Odprti srce, odprti roke,

otiraj bratovske solze..." Po zdrav,

Frances Ponikvar.

Mali pevci vas kličejo

Tretjo nedeljo, to je, 17. avgusta, priredijo Združeni mladinski pevski zbori vrtno veselico na SNPJ farmi. To se razume, da nam bodo tudi kakšno zapeli in mi jim bomo pa lahko tudi pomagali. Saj to se razume, da kjer so Slovenci je tudi petje.

Vstopnine k temu vrtnemu koncertu ni nobene, pa če jih poslušate od blizu ali od daleč. Kar se malo kdaj zgodi, to je sedaj, da nam ni treba skrbeti, kje bi kupili vstopnico. Kdor rad poslušajo našo tu rojeno mladino, naj se že sedaj odloči, da v nedeljo pohiti na prijazne prostore — SNPJ farmo, kjer bo zbrana naša mladina iz vseh štirih strani Clevelanda.

Kdor nima svojega vozila, se bo lahko peljal s trukom. O tem vam bo že več poročala gđ. Ančka Travnova, ki je tajnica teh zborov. Pevovodja teh zborov pa je vsem poznani g. Louis Šeme in kdor hoče videti, kako mu ti malčki slede, kadar nastopijo, naj ne zamudi prilike v nedeljo. Na svidenje na SNPJ farmi,

Ivan Kapelj.

Euclid Rifle Club

Izid streljanja 6. avgusta 1941 je bil sledeč:

Kramer	24
Gubanc	16
Korman	20
Mandel	20
Dolenc	21
Sepic	17
Kotnik	21
Zupc	19
Kastelic	20
Kunstel	17
Baraga	19
Kalan	14

Tajnik.

Velemesto za deset let

Eno največjih in najnovejših, a tudi najbolj kratkotrajnih mest v Južni Afriki, Grasfontain, ki je štel nekoč nad 140,000 prebivalcev, šteje danes komaj štiri člane iste družine. Njegov hiše so prazne in zapuščene.

Bogve po kakšnem naključju se je pensilvanski rudar Woodrow Whitman odločil, da zapusti svoje težavno delo v domovini in poskusi novo srečo v Transvalu. Morda mu je kdo povedal, da se dobe tam diamanti. L. 1925. se je pojavil v popolnoma zapuščenem ozemlju Afrike in je začel raziskovati tla. Kopal je sam, kajti vsi tisti, ki so bili z njim tam, so bili razočarani odšli. Niso našli zakladov, ki so se jih nadejali. Tudi Whitman je dolge tedne grabel v zemljo brez uspeha. Bil je že popolnoma izžerpan in je hotel zagrenjeno obrniti hrbet Afriki, ko ga je dobra zvezda privedla na polje, ki so ga bili dotlej vsi prezrli. In tam je 'spravil' na dan zaklad draguljev, kakršnega je redko videlo človeško oko.

Vest o svojem odkritju je ponel v najbližje mesto, šla je kakor blisk po vsej deželi in po celinah. Tri tedne po Whitmanovem odkritju je korakala proti temu kraju armada več nego 30,000 iskalcev zakladov. Ko so se novodošli prepračili, da gre za res, so priklicali svoje družine,

svoje prijatelje in znanke. Ob koncu l. 1925. so se dvigale na prej zapuščenem ozemlju prve kamenite hiše znatnega mesta, ki mu je transvalska vlada dala ime "Grasfontain," čeprav bi se moralo imenovati prav za prav Whitmanovo mesto. Dve leti pozneje je štel Grasfontain 143,000 prebivalcev. V enem letu so sploščka izkopali diamantov v vrednosti več nego deset milijonov dolarjev, 1928 pa že za sto milijonov dolarjev. Bilo je veselje živeti tedaj v Grasfontainu, velemestu rudarja Whitmana, ki si je bil zgradil vilo in ustanovil svojo družino.

Toda sreče te vrste so ponajvečkrat varljive. Grasfontainčani so denar služili prelahko, premalo so zato cenili njegovo vrednost. Diamantna polja so se jim videla večno neusahljiv vrelce bogastva. Niso poslušali svarilnih glasov, ki so hoteli zadržati nesmiselno razsipavanje in so napovedovali dan, ko zemlja ne bo dajala več zakladov. Živeli so brezskrbno tjavendan in niso opazili, da je bilo mesto že ob koncu 1928. obsojeno na smrt. Že naslednje leto je proizvedenja diamantov padla nepredvidljivo na polovico, 1930. in 1931. je znašala komaj četrtino največje proizvodnje in ko zemlji ni bilo mogoče ničesar več iztrgati, so se ljudje osvestili, kavarne so se izpraznile, prazniti so se začele ceste in hiše, prav tako hitro, kakor je mesto narasčalo, je padalo. Ljudje so ga zapuščali ubogi, kakor so bili ubogi prišli. Sedem let je trajalo to žalostno izseljevanje, v lanskem poletju je Grasfontain končno umrl. Samo četvorica ljudi je ostala med njegovimi zidovi, družina ustanovitelja rudarja Woodrowa Whitmana. "Tu, v svojem mestu hočem umreti," je izjavil mož, ki je komaj v zrelih letih, a ga je minila vsaka volja; da bi se še kdaj poskušal z varljivo srečo.

Predhodniki tankov in oklopnih edinic

Homer, vojni poročevalec trojanske vojne, nam nazorno opisuje pogum in način bojevanja trojanskih junakov, ki so se vozili v bojnih vozovih na bojišče, kjer pa so spet stopali na trdnata, kajti peš se je bilo le bolj bojevati.

Trojanski bojni voz je bil, če vzamemo natančno, torej le prevzelo iz taboriščnega zaledja na bojišče. Toda stari vek je poznal tudi že prednost, ki jo je nudil v bitki z dolgimi, srpastimi meči na kolesih in drugod oborožen bojni voz, s katerim je napadalec zavozil v množico nasprotnikov, da jih je kosil kar po vrsti. Takšen način bojevanja so prakticirali Hetiti in Filistejci potem, ko je konj izpodrinil osla kot prevozno žival.

Ti vozovi, v katerih so bili bojevnik in vozači do prs zaščitene z ograjo voza, od te višine dalje pa z oklepom, so bili tedaj prvi pravi bojni vozovi. Z napredkom vojne tehnike pa so izgovorje precej svoje vrednosti, kajti konji so bili vse preveč ranljivi živali, in tako so si vojskovodje južnega in vzhodnega Sredozemlja izmislili uporabljati slone za vojne namene. Prvič naletimo na slone kot bojne živali med pohodom Aleksandra Velikega v Indijo, pozneje jih je uporabljali kot žive tanke Hani-bal v drugi punski vojni. Rimljani pa so bili dovolj spretni, da so si izmislili primerne načine za borbo proti debelokožcem, tako da so tudi ti svojo vlogo odigrali.

Iz vitevov zgodnjega srednjega veka, ki so tudi svoje konje zavarovali z oklepi za glavo in prsa, so se razvili oklopniki konjeniki, kirasirji, med katerimi so se odlikoval posebno Piccolomini v časa tridesetletne vojne. Ti so bili skoraj popolnoma pokriti z oklepom in so bili na

ta način v premoči zlasti proti pešcem. Zavarovani so bili tako zoper orožje iz bližine, kakor zoper orožje, ki je učinkovalo na daljavo. Oklopniki so v prvih stoletjih novega veka s svojo gibčnostjo in prilično neranljivostjo imeli podobno vlogo kakor oklopne edince.

Vzroki smrti so se močno pomnožili

Neka nemška revija priobčuje pod naslovom "Smrt in tehnika" zanimiv članek, v katerem med drugim opozarja, kako majhno je bilo število različnih vrst smrti pred kakšnimi 500 leti. Vzrok smrti so bile tedaj pred vsem bolezni in kuge, vojne, strela, požari in poplave. V naši napredujoči civilizaciji so postale možnosti smrti že davno neprimerno "bogatejše."

V tehniki je skrit činitelj, ki ga ni mogoče dojeti z nobenim mehaničnim računom. Vsa previdnost in vsi varnostni ukrepi ne zadostujejo, da bi človeku zagotovili absolutno varnost. Ta vdor nepreračunljivega na videz tako racionalno tehniko je moral vzgojiti seveda tudi značaj in življenjske načine ljudi, ki so z njo poklicno zvezani. Tehnika je za neke poklice vzgojila nekakšno novo vrsto ljudi, sulicarje, motodja, kondotiere brzine, ljudi s krepkim pogumom, ki hladno prezirajo smrt in ki prenašajo večjo nevarnost za svoja življenja za ceno silnejšega življenja in doživljanja novih senzacij ki jim ju nudi tehnika.

V tem smislu je tehnika ena izmed oblikujočih sil našega časa. Novi dinamični občutek življenja, ki je postal polagoma viden, je imel svoje prve nositelje v delavskih množicah v rudnikih in tovarnah, ki so bile najprej in najtrajnejše izpostavljenosti nepreračunljivostim tehnike. Iz njih se je razvil tisti človeški tip, ki je imel dovolj notranje neodvisnosti, da nasilno rešuje politične in socialne napetosti.

Naključje kot detektiv

Bivši vodja londonske policijske uprave, sir Mac Naughton, je nekoč dejal, da sta "inšpektor naključje" in "seržant sreča" najsposobnejša detektiva, kar jih je spoznal. Posebno originalen je po svojem "delovnem načinu" gotovo "inšpektor naključje."

Spomniti se je treba n. pr. na velikanke povere pri britski železniški družbi Great Northern. Eden izmed ravnateljev te družbe je na Piccadillyskem trgu v Londonu srečal nekega prijatelja in se spustil z njim v pogovor. Trenutek pozneje je šel mimo še mlad, dobro oblečen mož, ki ga je ravnatelj znanec pozdravil s posebno prisrčnostjo. Mladi mož sam pa se je priklonil s prestrašenim obrazom in hitro izginil. Zaučeni ravnatelj je vprašal prijatelja, ali pozna tega moža in je zvedel, da gre za velikega človekoljuba, ki je bil šele pred tednom dni podaril okrog četrtilijona funtov za neko bolnišnico. Še bolj začuden ravnatelj je pohitel potem takoj v glavni urad železniške družbe, kajti mladega moža je poznal tam kot slabo plačanega nameščenca. Takojšen pregled knjig je pokazal, da je bil "človekoljub" poneveril več milijonov funtov. Nekoliko let je bil živel dvojno življenje kot član najboljših družbe, ki je izdajal ogromne vsote za dobrodelne namene — v ostalem času pa je delal pri blagajni železniške družbe za nižjo plačo, nego jo je plačeval sam svojemu tajniku.

Na še zanimivejši način je detektiv naključje odkril povere v ameriškem zakladnem uradu. Tu je bila neka Harrisova poverjena z uničevanjem neravnih bankovcev. Zнала pa je bankovce, ki so jih bili vzeli iz prometa, sestavljati tako spretno, da si je na ta način nabrala

AHA, ZDAJ PA ŽE VEDIM, NO, KONČNO SEM PA LE VEDIL, TAKO DOBRI LJUDEJE, DA BOMO GIM Povedali, naravnost ovinkov. Torej, da boste zbrali vsi katoliški Slovenci Brae Burn prostorih, 250 Euclid Ave.

ogromno imetje. Kupila je veliko hišo, imela je mnogo žabništva in ob nedeljah vozila z lastno razkošno na sprehode — kar je zadnje tudi pokopalo. delje je namreč povzročila moža. Slučajno je bil oddelek, v katerem je Dan pred razpravo risova vzela življenje.

Zgodovinske hiše

V češkem mestu Brno hiše, ki stoje že od 17. stoletja, so velikega zgodovinskega. Vse te hiše je sprejeto urad za varstvo kov. Tujci, ki so prihajali, so si ogledovali te hiše iz 17. stoletja. Zadnje bi bila morala mestu vse tri hiše temeljito ker se je že delala škoda di zimi pa je pod eno hiš počila vodovodna di česar je voda razm podjedla temeljne z Na hiši so se pričele varne razpoke. Ljudje dili mimo, so to prav zili in sporočili župan takoj ukrenilo vse se prepreči nesreča. lo več pomoči, ker se nenadoma sesedla. K oblast prej vse dobro la, da ni bilo človeških

IZ DOMOV

—Tatovi masti zadnjih tednih so v vomi v kletne prost strank po Ljubljani bili izpeljani sistem videti je bilo, da skupina, ki se je na krajo masti in meroma kratkem uprava ljubljanske bila sedem prav jav. Povsod je bilo shrambe ali kleti, povsod odnesli draga živila iz tednov težkega in poizvedovanja so nase organi ljubljanske, da so razkrili velika uspeh je bil še kakor so mogli pričati licija je prišla 2 delavca in neko obema pri njihovih pridno pomagala. zaslivanja so sedaj zaključena in v zni, da so vlonili dr. Matka v Gledalije v je v shrambo bacherja na Bleiweisov shrambo Jana Smotmatinovi, dvakrat trgovca Maksa H Bleiweisovi cesti, nakradeno mast in jala po gostilnah v senbnikom. Robo so veda po zelo nizkih so se še vedno dob selni in dobičkaželj bodo sedaj ob den Poleg tega pa se zagovarjati še zaradi nakupa živ izvora pod dnevn ja sicer ni zapra ampak je tudi velika kradenega blaga n nila pri kupcih. T vsemu skupaj rešil masti, ki so jo d ginalnih posodah, bila ukradena, od lastniki nazaj v vsa trojica b pred sodišče, Ljublj prav gotovo za del mir pred temi s shrambe.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Dobro vojak, zvest uradnik, pošten človek. Žal se je pomedel. Svojo domovino vedno ljubi, o Nemcih posebej pa ni nič slišati."

"Pa si dejal, da sta si prijatelja?"

"Mene je izvel. Res sva si iskal prijatelja."

"Kje pa sta se seznanila? V kateri vojni?"

"Spominjam se, bil si, da si bil nekajkrat v vojni."

"Dvakrat samo. In obakrat je bil res zelo naklonjen. Bil sem ga pohvaliti, da me zelo pa tudi sam ga cenim, rad imam. In tudi zabaven človek."

"Zabaven —?"

"Nekaterih posebnosti se je bil, ki so silno zabavne. Svoj domazanem meša s krštom sveto pismo zamešan koranom in pove včasih res smešno."

"Kaj mojster pa je v mrcvari svoje materinske. V najbrž ni kdo ve kaj hodil čisto je govoril le v domem narečju. Na Francoz se je naučil nekaj francoskega in Alžiru in v Tunisu pa v arabskega jezika."

"Ker jezikovno ni izobražen, čisto teh štirih, jezikov, posebej nagaja stavkoslovje. V neki in turški čuje dnevno, kar govori oba jezika gladno skoraj brez pogrška, ki celo zelo lepo in slikovito."

"Mamica se je pri tem najbrž odrezala. Besednega zasvojen se sicer ni čisto pozabil, kak slovnica! Posebej sklačen in stavkoslovje sta že v njuni in smešna."

"Kakor rečeno, spoznal ga boš zabavo ti bo njegovo klobučarje, saj znaš nemški."

"Kako si ga že imenoval?"

"Sposodil vojnih trum. Tako imenoval sam imenuje, po čemu potrebujemo pomoči."

"Plasti, — kar je zelo verjetno — bom njega prosil po imenu — hm!"

"Slišim, da bi šel vobče najbrž njemu in mu vse povedo. Dolgo se že nisva videla, me bo, rad mi bo pomagal."

"Lazi-Hunterja mu boš koj rekel?"

"Menda se ne bo treba. Sicer je. Stari Melton bi bil navohati smodnik — čemu, kake so njegove zveze v Tunisu."

"Nasi ukrepi zavisijo končno tega, kaj bom zvedel pri njem. O kol agasiju. In da kmalu sporočim Jona, kje je njegov oče."

"Siti sem tovariša v hotelu odpravil k svojemu staremu prijatelju."

"Kor sem vedel, kje ga bom našel. Dvoje stanovanj je imel, v drugi pa paše sredi in trdnjava južno od mesta. Kake štiri kilometre je od mesta."

"Kasbi ga nisem našel. Počasi sem stopal ven v Bardo. Kolikor mi je bil dobro poznano, sem stopal tja v prejšnjih letih ven h Bardo vojnih trum!"

"Bardo se ni nič spremenilo. Kar sem bil zadnjikrat v Bardo, v predsobi je sedel podčastnik, moj prijatelj iz nekdanjih dni, drugega nisem našel, ko da je napoved visokemu gospodu. In kakor svojčas sem bil zadovoljen, saj bi se odločil položil poleg sebe."

"Kaj bi rad?"

"Kaj bi rad?"

Kako dobro sem ga poznal, starega služabnika gospoda vojnih trum —!

Moj ljubljeneec je bil. Ko sem ga zadnjikrat videl, je bil še onbaši — desentnik — pa je medtem, kakor sem opazil, napredoval do narednika. Postal je, mnogo nad šestdeset let je že imel, pa še vedno je bil krepek in čvrst kakor nekdanj.

Prav za prav mu je bilo ime Selim, pa imenovali so ga splošno le "stari Sallam." Beseda sallam mu je bila namreč posebno priljubljena, ob vseh mogočih in nemogočih, primernih in neprimernih prilikah jo je znil in ji je dajal vse mogoče in nemogoče pomene. Če je vzkliknil "O sallam!", je beseda lahko pomenila radost ali žalost, veselje in sramoto, nesrečo ali srečo, zlobo ali škodo, povedal je z njo isto, kar mi s "Sijajno!", "Divno!", pa tudi "Škoda!", "Neumnost!", "Groz!", "In sto drugih reči je pomenil njegov sallam. Vsakokratni pomen si posnel iz naglasa, bral si mu ga v obrazu, videl si ga na kretnjah."

"Ali je gospod vojnih trum doma?" sem vprašal.

"Ne!"

Še vedno me ni pogledal. Dobro sem poznal njegove navade.

Polkovnika ni bilo doma, dokler stari Sallam ni dobil bagšiša. Zato sem ravnodušno dejal:

"Pa vem, da je doma! Vzemite pet piastrov pa me napovest!"

"Dobro! Ker ti je Allah razsvetlil razum, boš videl gospoda vojnih trum. Daj sem in —"

Besedo mi je vzel.

Pogledal je denar na moji dlani, dvignil oči in končno pogledal tudi mene. Spoznal me je.

Sinil je pokonci in ves razburjen vzkliknil:

"O sallam — sallam — sallam in spet sallam in trikrat sallam —! Ti si, o radost mojih oči, o veselje moje duše, o solnce mojega življenja —! Allah te je pripeljal —! Potrebujemo te!"

Daj da te objamem! Denar pa obdrži, le obdrži ga! Naj se mi rajši roka posuši, ko pa da bi vzela bagšiš od tebe! Vsaj danes ga nočem, pozneje mi lahko daš dvakrat toliko!"

Objel me je in me poljubil pa zdirjal skozi vrata v sosednjo sobo. Vmes pa je neprestano vzklikal svoj "O sallam — sallam — sallam!"

Nikar ne mislite, da sem bil jezen, ker me je poljubil! Poljubil tak navaden podčastnik. O ne! Njegovo veselje je bilo odkritosrčno. Obraza si sicer menda že tedne sem ni umil, na močno osiveli bradi so mu visele maščobne kaplje jarčjih pečenk, iz ust mu je vel duh po nikdar osušenem čibuku, — pa kaj za to! Obrisal sem si usta najprej z desnimi rokavom, pa potegnil krepko še z levim črez nje in se veselil, da je moj stari Sallam še vedno zdrav in čil kakor nekdanj.

(Dalje prihodnjč.)

Stanovanje iščeta

Novoporočenca iščeta stanovanje 3 ali 4 sobe z gorkoto in kopališčem. Naj bi bilo med 55. in 79. cesto. Dobra plačnika. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči v urad tega lista, ali pokliče ENDCOTT 0729.

(Aug. 12, 14, 16)

Sobo išče

Moški bi rad dobil sobo v najem; naj bo med 71. in 79. cesto. Kdor ima kaj pripravne, naj pošlje naslov v urad tega lista.

(187)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Nedelja v Prlekiji

Poletni dnevi so polni garanja od zore do mraka in še pozno v noč. Le ob sobotah in pred prazniki ponehava proti večeru delo na polju in začne se tiha priprava na dan počitka.

Že se oglašajo zvoni od farne cerkve in naznanja delopust z njegovim skrivnostnim razpoloženjem. Družina se zbira okoli hiše, snaži in opravlja poslednja hlapčevska dela. Oča se spravlja k britju, kajti sere baruse vsega tedna jim že daleč štrlijo iz košenih lic. Na hlačenem jermenu si nabrusijo staro britev, s stene vzamejo ogledalo, popikano od muh, parkrat huškejo manj in ga obrišejo z zamazanim zelenim predpasnikom. V omari poiščejo stare podgolgovate naočnike, jih nataknejo, potem pa se namilijo in vlečejo, da trde kocihne kar hreščijo. Otroci le od daleč gledajo razložene stvari po mizi, blizu pa ne smejo, da ne bi tresli mize. Oča slabo vidi in imajo težko roko, pa bi jim pri tem lahko spodletelo. Z jezikom napenjajo spodnjo ustnico in upadla lica, da je koža bolj napeta in britev reže kot kosa ob rosi. Ko si pristržejo še bele baruse pod nosom in se umijejo, je veliko delo opravljeno in počutijo se sveže.

Deca že čisti bočkore za jutri za vse pri hiši, pljuva v bok in drgne s krtačo, da se vse sveti. Starejši otroci zmetajo po dvorišču in okoli pragov, pospravljajo kolarnico, spravljajo kokeši in pure spat in zalivajo rože po oknih. Pastirji pasejo na travnikih že spuščeno živino, odkar je otava pokošena, pečejo koruzo in veselo vrisajo. Delavci gredo z dela, noč na ramah kose, rasohe in čepe. Hlapci spravljajo vozove pod streho, da bi jih dež ne zmočil. Med drevjem se na vrveh suši perilo in prelepo plapolava v večernem soncu in lahne vetru.

Pred mrakom ko je že opravljeno pri živini, ko je nakošena trava za jutri in je v koči in okoli nje posnaženo, je še treba zaklati nekaj perutnine za nedeljo: oča seka jo piščancem

glave, mati naliva jo krop in jih deca skube. Krajši poletni večer že zapira oko in kmalu se sliši enakomerno dihanje avgustovske noči kot dihanje utrjenih kmetijskih ljudi.

V nedeljo zjutraj že zgoden dan sije skozi drevje v kuhinjo. Mati in gospodinja podojijo krave, jim vržejo polaganje, nakrmijo svinje, tudi mački vlijejo penastega mleka iz žetara, potem pa se grejo oblačit za mašo. Preden odidejo k cerkvi uro daleč v hrib, še naročajo najstarejšemu otroku ali pa hlapcu in dekli, kaj je treba vse narediti, dokler jih ne bo domov. Nato pohitijo med polji in travniki, po lesovih in goricah po mešnici k rani maši. To je veselje, ko so otroci sami doma in oni enkrat gopodarijo, to se pravi, da vse preobrnejo po koči, v omarah, v kamuri in na dilah, kjer so skrite čudovitosti. Pri nas doma nas je bilo pet bratov, nobene sestre, z razlikami po nekaj let, in ob nedeljskih jutrih smo se vedno lepo imeli in razumeli — trenutki, ki spadajo med najlepše otroške spomine.

Ko mlajši se spijo, mora najstarejši Franček, ki že hodi na tabrh, na delo: najprej zakuri v peči in pristavi mleko, nato spusti kure iz zapore in jim vrže zrnje in že teče k sosedovim po vodo za kuhanje, ker je domači studenec bolj slatina kot voda in lonci rjave. Treba je še natrgati zeljinega listja za zajce in jim plemenjati vodo, napojiti živino in paziti na mleko. Mladi gospodar ves zmešan, obnemem pa sproščen, radosten teka po domačiji, poje in spet mašuje po kuhinji s svojimi "Nominos voliskum" in "Et kon spirito tuo" ter budi mlajše bratce in sestrice, ki bi še radi ležali. Pepeka, ki že hodi v šolo, potegne kratko malo iz postelje in ga nažene na pašo. Pomaga mu spustiti krave iz hleva in pastirček se že prestopa na paši okoli hrama in na mejicah. Miciki, ki se zama emeri, ker mora vstati, da Franček hlače, da mu jih nese v vas, kjer jih bo Ančka zlikala.

Franček začne postiljati, a

med tem zasliši iz kuhinje šumenje — mleko je šlo prek, v svinjskih škafih pod kolenom pa se je nabrala kopica kur, ki so iskale pomije. Z vreščicim kokodajanjem se zdaj razbeže po drvetom in hite na njivo v koruzo, ki jo že dobro češejo in lupljejo. Polovico mleka je šlo, treba je doliti novega iz stopnice, kar pa materi ne bo otalo skrito.

Pepek si poje na paši in maša z bičem po koruzinju, ki ga tudi krava včasih mimogrede zagradi. Prepozno jo pastir pretepa po glavi, kajti če je koruza enkrat napol izravana, je boljše, da sne celo, da ne bo priči... In kravica se otepajoč z repom in veselo mežikajoč osladka s koruzinjem in še s klavim latom. Najbrž nič dosti ne razmišlja o čudnem dvojnem pastirčkovem ravnanju.

Mali Tunček, ki je komaj shodil, race med drevjem s pleterko in pobira odpadlo sadje, da ga živina ne bi dobila in se s kakšnim debelim, mokrim in sklizlim jabolkom zadavila. Tako pa jih bodo razrezali in jih dobijo svinje za južino, kar je gnilih, lepše, posebno sladkice, se odberejo za klujce, kolikor jih deca ne poje, kislice in drobnjad pa se nabira v kadi za jabolčnico in jesih. Slive zmečejo v kadičko za žganico.

Jutro je vse lepše, rosa pod toplim soncem zginja s trate in kmečki dom se z otroki vred veseli zelenja in življenja. Od cerkve sem se sliši zvon, ki naznanja posamezne dele rane maše. Franček je postlal: pranske blazine je lepo zavrnil, napel ruhe iz domačega platna, odeje pa pregrnil s pregrinjalom, ki ima na koncih evuncle. Pod je poskropil z vodo in pomel, zdaj pa zmetavljaje se v hlevu in nastilja. Ko nanosi v jasli polno trave, bilja in detelje, izvleče s krampom tudi prasičkom gnoj in jim nastelje s slamo narezano na rezem stolu. Nato pa zgine in nikjer ga ni najti. Zaman ga kličejo. Seveda, ko pa je za plotom skrivaj skočil k deklini po hlače in po pušljic za k maši. Ančka je tudi sama doma in mora vse sa-

ma opraviti, a ker je ženska in mora v gospodinjstvu vedno pomagati, se že bolj zaražami in ji danes gre vse hitro od rok. Franček jo včasih že zamudi, posebno če mu gre kuhat še kakšno klobaso. A danes se kmalu polovi in zbeži domov, kjer krave že pijejo pri studencu. Rdečka je kar ušla s paše, ker so jo muhe zdelavale. Pepek z vedro vlačil vodo in nalival v škafe, ker je Franček pozabil. Nato krave kar same mirno zavijejo v hlev k polnim jaslim. Ker je bilo zjutraj malo paše, so le napol site.

Otroci pozajtrkujejo vroče mleko, v katerega si je vsak naderobil lep dromelj kruha. Nato si hitijo v kopanje umivati noge, polne blata in kravjekov. Že se obuvajo (Pepek je v čevlju našel kebra in ostali se mu strahno smejejo) in svetenje oblačijo. Ta obleče novo robačo, drugi natakne nov klobuk, vsi pa se okrase s pušljici na prsih ali za klobukom.

"Mati so že doma," se oglasi Micika. Res so že na pragu in pozdravljajo otroke z "Bog daj tal meš!" "Bog sliši," odzdravlja deca. "Kak je duma?" prasujejo potem po vrsti za vsako stvar, če je v redu opravljena. V rokah držijo molitvene knjižice, iz katerih gleda dišča mažljika, pod pazduho pa so prinesli kilo govedine za juho.

"Zaj pa le ize, štuk že zvonil, pa ka te se lepo štelali! Roženkranc pa knjige mate?" Otroci se poskropijo in že odhitijo po bližnji. Micika pa Tunček gresta kar bosa.

Mati si oblečejo domanji gvanj in pozajtrkujejo kavo. Včasih pa si z očetom privošči kakšno klobaso iz tunke, če nista že po maši zavila k Horvatu na golaš ali teletino. Zdaj se začne za mater dosti dela. Vse morajo sami opraviti pri živini in še skuhati nedeljski obed. Najprej zakurijo v veliki peči z vejevjem, ker bodo spekli par kvasenic iz nove moke. Pristavijo govejo juho, dajo v peč malo svinjskega in trebijo lentivo. Ta čas se priziblje gospodar s pipo v ustih. Zamudil se je na občini, kjer se je pogovoril z možmi o tem in onem. Zdaj bo ves dopoldne hodil okoli hiše, pregledoval do min polja, gozd in gorice. Včasih skleple koso ali nabrusi nože, drugače počiva. Mati pa imajo polne roke dela in grejo "kak vura." Svinjam je znova treba južiti. Le krave mirno preževljejo in puhajo v roje muh, ki jim sedajo na hrbe in gobce.

Gospodinja zamesi pogače, nariblje hren, opere lentivo in že hiti po vodo k sosedu, kjer se malo pogovorita. Ko pa sliši, da že gre enajsti vlak iz Radinca, se spet zasuje kot dvajsetletna nevesta. In ko je pol dvajsetih, se vrnejo mešarji od pozne meše, vsak prinašajoč "tal meše." Hitro se pomagajo nakrmiti in napojiti krave, znositi težke škafe s pomijami do stala in ob dvajsetih, ko se oglasi zvonček pri vaški kapeli in nato še na hribu pri Kapeli, že seda družina za mizo. Otroci morajo pred obedom še ponoviti pridigo, ki so jo slišali danes v cerkvi. Med obedom potem veselo pripovedujejo, kako so bili nekateri otroci iz vasi v cerkvi nemirni in so se pikali z gumbašnicami. Mešnar pa jim je ušesa nategnil. Franček je sedel v klopi pod korom, večkrat pa sedi med pevc na koru, včasih ostane tudi pred cerkvijo med čehi, dokler jih župnik ne nažene v cerkev.

Družina s slastjo uživa nedeljski obed. Ves teden jedo zelenjavo in kruh, same prikuhe, danes pa na mizi goveja juha z lepimi kvezdicami, govedina s hrenom, prepečena svinjina z zaseke s solato, nazadnje še sirove pogače. Vsak se danes lahko do sitnega naje. Vina sicer v tem času ni pri hiši, zato pa se

napijejo sladke jabolčnice ali se nažlopajo slatine iz lončene ročke. Po obedu gredo oča spat za parme, nekateri otroci k večerici, kamor jih ob enih pokliče počasni zvon, drugi pa kopat v Muro, ki pa je že mrzla, kar je Lovrenc vrgel kamen vanjo. Franček jo je potegnil z bečikom v Lotmerk na tombolo, a nati sedijo za hišo v senci in žumajo nad molitveno knjigo in itanijami. Ta čas je razlit čulovit mir po zemlji: človek in žival počivata. Poslednja poletna vročina sili v senco, rastline so parjene, pes sope z iztegnjenim ezikom in lovi muhe, kokoši zerajo z odprtimi kljuni ali se kopjejo v prahu, maček spi na pocah in prede. Za kakšno uro, lve, je okoli koke popolna tišina. Ves dremle. Tu in tam se zasliši šestlet golobjih peruti, ki se upreletavajo po njivah in sedajo na sleme... Potem pa kmalu kdo pride na obisk, klepetat, pri sosedovih se začnejo kartati na rati pod jablanami. Ljudje holiijo po slatino, mati pa se odpravijo k botri ali tetic. Starši ite ogledovat polja in gorice in je veselo sadov. Na vasi se shajajo pajbani in dekle, pojejo in se šalijo. Čehi, ki so že rekruti, smejo nositi borovco za klobukom in si lahko izbirajo dekleta. Ponekod se začne ono nedeljsko branje časopisov in Mohorjevih knjig, drugje pa se zbirajo v vrhlih s torbami in pospravljajo še zadnjo staro kapljico.

Proti večeru se že shladi in življenje na vasi se še bolj poži. Spet se začne opravljanje pri živini. Otroci hite na pašo. Če so prepozno prišli s kopanja n so se potepali in krali jabolka, jih gor dobijo... Za večerjo lobi družina, kar je ostalo od opoldne: hrdajo kakšne ostanke, unte, hrustajo hremeslavce in vlečejo iz kosti mogle, nato se napijejo suruvega mleka iz stopice, pa grejo že pred mrakom spat. V nedeljo se itak ne sme živati niti kaj drugega nepotrebnega delati. Gospodarji še stopajo okoli hramov in zaklepajo shrambe. Ko vidijo na zahodu jez oblakov, pravijo: "Jutri bo dež!" Sicer so slepi za prelivanje barv v večerni zarji. Že mislijo in modrujejo o jutrišnjem delavnem dnevu. Človek je tod ves predan zemlji in živini in preko tega ne pozna želja. V polspanju zaslišiš včasih pesem ali vrisk fantov. Po nebu padajo utrjene avgustovske zvezde.

Tako lepo je bilo nekoč ob nedeljah na deželi, a je tudi še danes tu in tam...

(L. Stanek.)

MALI OGLASI

Lepotilni salon naprodaj
Beauty parlor se proda zelo poceni radi smrti v družini. Vsa oprema je najnovejša in moderna. Nahaja se na prometnem prostoru na 152. cesti. Pokličite po 4. uri popoldne KENMORE 7583-J.

(Aug. 12, 14, 15)

Išče se 3 sobe

V collinwoodski okolici iščem tri sobe. Kdor ima kaj pripravne, naj sporoči v urad tega lista.

(188)

Išče se stanovanje

Radi bi dobili stanovanje 5 sob, hišo samo zase, med 30. in 105. cesto, od jezera čez Superior Ave. Kdor ima kaj pripravne, naj pokliče po telefonu HENDERSON 7015.

20 odstotkov popusta!

Avtomobilska zavarovalnina proti ljudski poškodbi, ako spada v razred A, se dobi 20 odstotkov ceneje. Zavarujem tudi hiše, trgovine, pohištvo in šipe pri trgovinah. Zavarovalnina proti ognju in tornadu se pri meni dobi v 10 minutah.

Vprašajte pri
John Zulich
18115 Neff Rd.
Telefon IVanhoe 4221
(Aug. 15-x)

Na prostorih svetovne razstave je tudi kopališče, kjer so v času razstave nastopale razne "zvezde" v plavalni umetnosti, sedaj pa ta prostor prav dobro služi v teh pasjih dneh tisočerm Newyorčanom, ki beže v vodo pred silno vročino.

Nemška vojna poročila poročajo, da je bil zajet Stalinov sin Jakob Satlim, katerega nam kaže gornja slika (v sredini — gologlav) ko je bil zajet v bližini Ljosno, Rusija.

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Gospod svetnik," je dejal prvi, "vi poznate selo Ples; od kod izpeljujete ime?" Gospod svetnik je začel govoriti o običajih starih Slovanov, ki so se zbirali k posvetovanju, a tudi k veselici, k plesu.

"Meni se pa vidi drugače," je menil beneficiat. "Prav blizu tega je drugo, ki se imenuje Les; Les in Ples sta sorodni besedi; eno je les, drugo je ples ali skrajšano ples." Svetnik je zmajeval z glavo; izpeljava se mu je videla smela. Zakaj ne bi bili plesali tod stari Slovani, med katerimi se je gotovo tudi nahajalo dokaj lahkoživev! Škoda, da je pretirjal razpravo Radivoj, ki se je spretno spravil v središče vse družbe in odkazal pomenku drugo, duhovitejšo smer.

"Ali je Zdravko dovršil svojo dramo in Srečko svoj roman?" je vprašal Vladimirja, ko so bili sedli pod lipo.

"Nič ne vem. Pametneje bi bilo, da dovršita svoje izkušnje."

"To so jako prozaični nazori."

"Toda pametni," je menil svetnik, "in pametna proza je boljša od nespametne poezije. Pri nas niso razmere take, da bi se mogel kdo živiti s pesništvo; torej je treba gledati, da si pribori vsakdo svoj kruh."

"Živeli kruhoborci!" se je prešerno kramhal Radivoj.

"V istini!" je poudarjal svetnik, "če si ga pribore vsi Slovenci, ne bo nihče stradal. Če se pa ne pobrigamo, nam ga bodo vzeli tuji izpred ust. Kolika nesreča je, da onemore pri nas toliko mladeničev sredi svojega učenja! Zadovoljujejo se z nizkimi službicami in služijo, kjer bi lahko zapovedovali, ako se ne bi bili strašili truda. Mi visoko letamo in nizko sedamo, ker nedostaje trdne volje, ki bi nas držala na višini in premagala ovire. Skromno se vedno oziramo, kje bi se dalo doseči kaj brez truda, ali če ne bo brez truda, kje bi bilo kar najmanj truda."

"Potreba truda, dela, učenja velja pač za vsakdanje narave," je dejal s poudarkom Radivoj in pomenljivo pogledal Vladimirja in svetnika; "a za genija ne velja. Genij je prerok, ki ga dvigne navdušenje nad pozemeljsko revno v nebeske višave, kjer ustvarja nesmrtna dela."

"Ali sta ta dva vaša prijatelja taka genija?" je dvomljivo vprašal svetnik.

"Sta. Jaz sem slišal samo odlomke njunih del; toda ex ungue leonem. Stavim, ne da bi pretiraval, to dramo in ta roman nad vse, kar se je do zdaj pri nas pisalo, tako da, če danes pogine slovenski rod in vse njegovo slovo, izvemši ti dve deli, bodo rekli tuji znanjci: nadarjen, genialen narod je bil to."

"Kaj pa imata tako genialnega in tako posebnega ta dva moža?"

"Ta dva? Nova doba se pričinja z njima. Smelo zapuščata izvoženi tir našega slovstva ter mu dajeta praveč, vzporeden s smerjo modernega slovstva naprednih narodov."

"Aha! Lovor, ki si ga je nargal Zola, jima ne daje počitka."

"A kaj smo pridobili," je menil Vladimir, "če začnemo posnemati Francoze in Lahe, ko smo se naveličali posnemanja Nemcev in domačinov?"

"Ugled pred svetom."

"Ta se nam bo smejal," je

menil svetnik, "če bomo skrbeli za razkošje, ko nam primanjkuje potrebnega."

"Če je kaj potrebno," ga je zavrnil Radivoj, "je potrebno dandanes lepo slovo. To je sila, gonilna moč človeškega napredka. A v tem slovu je uspeha prvi pogoj naslada, drugi pogoj naslada, tretji pogoj naslada. Če te ni, razumništvu ne tekne. Kdo bo bral vedno te povesti, katerih junaki so sami kmetje, hlapi in dekle, berači in rokovanjaci, kvečjemu kak kaplan ali ljudski učitelj."

"Treba je grofov in baronov; kaj?" je menil beneficiat.

"Sploh višjih krogov, višjih krogov, deželnega sodišča svetniki so tudi zanimive oee," se je priklonil Radivoj svojemu sosedu.

"Tudi so vsake vrste," se je smejal svetnik, "zanimivi in nezanimivi. Jaz govorim po skušnjah."

"Jaz pa menim," je dejal beneficiat, "da je že zastarela misel, da more samo blagorodna gospoda gojiti lepa, blaga čustva. Tega lakajskega načela se otrsna narod za narodom. Ali naj ga poberemo navsezadnje mi? Meni se zdi, da zasluži kmetstva hiša, ta prva in do nedavnega časa edina zibelka vsega narodnega razvoja, častno mesto tudi v slovu."

"Razumniku preseda."

"Da, otroci, ki so se vzpeli ali v istini ali v domišljiji visoko nad starše, ne slišijo radi, če jih kdo pominja nizkega rodu."

"Kdo se briga za to!" je ugovarjal Radivoj hkrati tem in svojim besedam. "Kmetstvo ali nekmetstvo, to je vseeno. A naslade je treba, naslade. Razumnik zahteva naslade in, ker je ne dobo doma, sega po tuji hrani. Denar pa roma ven, ko bi moral ostati v narodnih rokah."

"Toda vpraša se, če bomo mogli uspešno tekmovali s Francozi," je dejal svetnik.

"Kaj hočete, gospod svetnik?" je govoril samosvestno Radivoj. "Ljudje so se naveličali mleka in limonade."

"Nova doba zahteva jerušo in hudičevega olja," je menil beneficiat, "a da bi bilo to bolj zdravo, to se tudi vpraša."

"Če ga zahtevajo ljudje, ga jim mora dati prodajalec. Če ga ne dobe tu, ga dobe drugje. Ljudje so pač taki; mi jih ne bomo prenaresili."

"In to imenujete moralno načelo?"

Radivoj se je zasmejal: "Moralno načelo, gospod svetnik! Realno, realno. Staro kopito naj gre med staro šaro."

"In s tem mislite koristiti narodu?"

"Korist, korist!" je dejal Radivoj in puhnil dim iz smotke. "Kaj se meni poezija za korist! Koristežem je vendar že posvetil Prešeren v Novi pisarni; a vidi se, da še vedno nam utile je zrno, dulce pleva."

"Horacij dulce, et utile velevali v Prešeren ne ugovarja. To je tudi najbolje. Goethe sicer pravi, da se ljudje rajši pohujšujejo kakor dolgočasijo; a da bi bilo to zanje bolje, tega ne trdi."

"Umetnost je sama sebi zadnji namen," je dejal Radivoj.

"Poprej si pa trdil, da se mora ravnati po zahtevah ljudi," je opomnil Vladimir, "in da mora skrbeti edino za naslado."

"Prav imaš. Na zahteve, potrebe svojega časa se mora ozirati umetnost, če hoče, da se brigajo zanjo ljudje. Naš čas pa zahteva in potrebuje nasla-

"Torej samo dulce, četudi škodljivo?" je vprašal beneficiat.

"Kaj škodljivo!" ga je zavrnil Radivoj. "Kako škodo ima kdo, če vidi življenje naslikano, kakršno je v resnici. Resnica ne škoduje nikomur."

"Torej otrokom v roke to koristno berivo!"

"Za otroke se ne piše; tem je treba mlečne kaše. Zrelim možem pa je to zdrava hrana."

"O vrla mladeniča! Koliko sta stara —"

"Stiri in dvajset, pet in dvajset let."

"—da pišeta že, kar smejo brez škode brati samo zreli, morebiti samo zakonski možje."

"Škode, škoda!" se je oblastno rogal Radivoj. "Čebela srka iz cvetja sok in nareja iz njega med in strup; a če naredi strup, kaj more cvetica zato!"

"Ali naj velja prisposoba za pisatelja ali za bralca?" vpraša Vladimir.

"Za bralca seveda."

"Potem šepa kakor Bendežev konj, ki me je danes pripeljal. Saj čebela ne škodi njen strup, sicer bi si ga ne nabirala. Celo koristi ji, ker se brani z njim."

"Tako koristi tudi to slovo, ker kaže bralcu življenje v istini in mu daje orožje za boj v življenju. Kaj pomaga zakrivati ljudem to pa to, ko prilika mnogo laže zapelje nedolžnega kakor pa onega, ki je pokvarjen."

"Radivoj, ti si mojster protislovja," se je smejal Vladimir. "Kar poveš novega, vse nasprotuje prejšnjim tvojim mislim, ter jih pobija huje in brezobzirneje od gospoda svetnika. Poprej si trdil, da je to slovo zrelih mož, ki poznajo življenje; zdaj pa govoriš, da bi bilo treba razkazati zlasti nedolžnim, torej v prvi vrsti otrokom, vso istinito in izmišljeno človeško zavrženost, da bi se je varovali, v svarilo."

"O otrocih ne govorim, ker ne razumejo teh stvari."

"Naj se jim pa razlože in razkažejo. Čemu pa je nazorni pouk?" se je zasmejal Vladimir.

"Lepo svarilo," se je jezil svetnik, "ki hvali zapeljivca kot duhovitega poštenjaka in smeši prevarjenega moža kot tepca ter opravičuje pregreho s sleparskimi razlogi, ki morejo pohujšati vsakega neprevidnega bralca."

"Kdor se pohujšuje, ta je že pohujšan."

"Torej nepohujšanim v roke, otrokom kot šolsko knjigo!" se je zopet zasmejal Vladimir;

Radivoj pa je začel pikro govoriti o farizejih in hinavcih, ki se bolje kažejo, kakor so, in slovesno sklenil, da je čistemu vse čisto.

"Kdo pa more o sebi reči, da je čist?" je opomnil beneficiat. "Kvečjemu otroci in ravno za te, pravite, da se pišejo te reči, kakor reš tudi niso zanje. Kaj pa mi drugi? Saj veste, ko je velel Zveličar: 'Kdor je brez greha, naj vrže prvi kamen na grešnico!' umaknili so se vsi. In koliko bi jih ostalo dandanes, če bi se velelo isto? Kakor so mornarji na morju vedno za ped od smrti, tako mi vedno po-

leg prepada; treba je le prilike, skušnjave, brezbrčnosti in padli smo! In teh prilik naj iščemo sami in skušnjave vzbujamo sami, ko se jih komaj odkrižujemo! Ravno ker nismo čisti, se moramo varovati."

"Dobro, gospod beneficiat!" je vzkliknil Radivoj. "Farizeji se niso upali metati kamenja na grešnico, gospoda pa ga slastno meče na moja prijatelja."

"Prijatelj, kak logiški skok je zopet to!" ga je ustavil Vladimir. "Komaj te primemo za eno misel, se že drži druge in se iz prve in iz nas norca delaš. Mi govorimo vendar o slovu,

Ustanovljena je bila nova organizacija, katere pozdrav je dvignjenje dveh prstov v obliki velike črke "V" (Victory — zmaga). Na sliki vidimo predsednika britskega ambulančnega oddelka (levo) William V. C. Ruxton in Jackie LaMotte, čarter članica mladinskega oddelka te organizacije, ko se pozdravljata z dvignjenimi prsti.

Rusko vojaško poslanstvo ob prihodu na LaGuardia letališče v New Yorku. Od leve na desno so general Alexander Respin, general Filip Ivanovitch Golikov in ruski poslanik za Zed. države Constantine Oumansky. Trojica je odpotovala v Washington.

Spend Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

COMING
Bon Bernie
Gene Krupa
Alvino Ray
Tony Pastor
Orvin Tucker
AND OTHERS

Dance NIGHTLY TO FAMOUS RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special attraction... Ohio's most beautiful summer ballroom. Endless fun for all the family, for a day or the entire summer. Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers you restful relaxation. Moderate rates... excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio, a midway between Cleveland and Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES - JUNE 14 THROUGH LABOR DAY

o novi smeri in ne o tvojih prijateljih. Gospod svetnik in gospod beneficiat ju ne poznata nič in jaz komaj; za njiju važni osebi se niti ne zmenimo ne. To pa vendar razumeš, da je

najboljši človek lahko spretnější pisatelj."

(Dalje prihodnjiki)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Tudi armada Zed. držav ima posebno šolo za treniranje golobov-pismonoš. Golobe trenirajo zato, da bodo stopili v akcijo, če bi slučajno odpovedal telefon ali pošta. Gornja slika nam kaže enega izmed teh koristnih ptic poletu iz Fort Monmouth, N. J.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Javne Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najstarejši in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate, ki dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se ne ali članica ne more v bogate katoliške podpirne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St.

Joliet

ŽENINI IN NEVESTE

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON